

דברים (תש"ה)

פרק א' י"ט ב' ליה (מעשה המרגלים)
 (הערה: גליון זה הוא המופיע בגלויון דברים חס"ד טעסן בחלק הראשון של פרקנו
 א-י"ח מפנוי שאלת א' טעם עסקה במבנה הפרטת כולה, היא מועחת
 בזאת טביה).

א. למבנה הפרטת. בוגל אוטין חמיווחד בל פרחיות ואיכותם שבם דברים ה-
 דברי חוכחה ומודר - על הלומד לטים לב במינוח הערינים ולמבחן
ר' דוד הופמן מחלוקת את דברי מה תראנסונים לטני חלקיים עקריים.
חלק ראשון: פרק א פסוק ז' - פרק ב פסוק א' (עוד בכללו)
 טני ? " ב' - " ב' - " ג' - " ג' בט'

- xx 1. נמק את החלוקה הזו בין קווים סמיימים וחיצוניים.
 2. מהו הרעיון העיקרי טבלן אחד מטי החלקים הניל'?
3. מהי חלוקה פרק א' לאןיהם? אלו חלקים בפרק הם חלקים עקריים?
 4. ואלו מהם פארו דרן אגב וויס לראותם כמאמרם מוסגרים.

ב. י"ג - ב' ב' א'.

1. לאיזה צורוי מוסבות חמלים י"ט כאשר צוה ה' אלוקיך לד'?

2. מה הקובל שבין הפסוקים כ-כ' וлемת לומר להם?

ג. אברבנאל שואל "בספור המרגלים שבביא אחר מנוי הטעמיים: אם הימה כונתו
להזוכה על עוגותיהם, יקתה מאד, למה לא החיל ממעחה העגל, טהיה חחטא
הראשון וכי נגע עד הנפט, ואין לך לומר שאחנן, כי הנה בפראת ערב תבאיו
והאריך בסיפורו (פרק ס'), ואם כן יקתה, למה הביא ראותנה חטא המרגלים
חריה אחרון בזמן ובאהרונה הביא עכין העגל, טהיה חחטא הראוזן; גם הטע
המתאוננים רע ותבער בם את ח' (במדבר י' א') וחטא חמואהים בקרים החטא
(במדבר י' א), סטניהם קלמן לענין המרגלים, קיתה, למה לא זכרם כאן
וחבאים אח' בפרשנות עקב (ט' ב' ב'), ובאו אם כן העוגות בלי סדר, וגם
תאמר שלא באו לתכלית התובכה, אלא בדרכו שוחר מה שקרה בדברי הימים
אשר למלכיים, קשת גם כן, למה לא נזכרו הדברים בתוי ומגנ' מה שקרו,
ראשון ראשונו? ענה ליאתלו?

ד. המשווה פרשנותו א' ב' ב' - ב' ג' למדבר י' ג' א' ג'.

- לכורה נראים דברי משה כאן סותרים. את דברי הכתוב שם,
1. מהי הסתירה העיקרית?
2. כיצד מшиб אותה רשי' שם ב' ד' ח' שלח לך ג' ד' ח' על מי ה'
3. ר' דוד הופמן במדוחו לס' דברים קובע, שיש להסביר את הסתירות
המדוימות (או החבדלים) בין מקומינו לפקדבר י' ג' מתוך, "טעה רבנו
מדבר שם כחסטרוין וכאנן כמוכיח".
הסביר את הבדלי הרטוקים מתוך ההבדל העקרוני הזה!

ה. חאלות ודיווקים ג'רמי':
 א' 1. י'ט ד' ח' המדבר הגדל והנורא מה קיתה לו?

2. ב' ב' ו' ויחיבו אותנו דבר מה מזריכו לחריתך?

xx 3. על לבות האורה מיתה: למה לא מרתך כך
במדבר י' ג' ד' ח' ויחיבו, אותנו דבר?

בשם לענדות על קויתו!

4. " " ואות הערם מה קיתה לו?

xx 4. ב' ג' " שניהם עיר אנטים הראים מיתה: וימת תמורה על דבריו

דבלי מסוק ד"שנים עיר איט אחד לטיבט" תימוק לי מסרץ

"חלח" שמגה בפרירוי כל נשאי החשבים, יהלכו לתרן את
הארץ, דביה ייבש לוי לא היה בתוכם, אם כן, למה לו למלוד

משמעותו נתה ליב את קושיתו!